

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209433
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8312209433.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členiek senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Diany Vlčkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej : S. O., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX O. nad U. XXX, právne zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom advokátskej kancelárie v Stropkove, Ul. SNP 7, o zaplatenie 3.449,05 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/6/2014-249 zo dňa 15.11.2017, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II. a III.
- II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol, žalovanej priznal vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % a priznal Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania vzniknutých do 30.6.2016 v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania medzi stranami sporu konštatoval, že v danom prípade žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná a jej preto priznal nárok na plnú náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). O výške trov konania súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pokiaľ išlo o trovy Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súd prvej inštancie vychádzal z čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1 a 2, § 95 a § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu malo predmetné občianske združenie do 30.06.2016 oprávnenie vystupovať v konaní pred súdom ako vedľajší účastník na strane žalovanej ako spotrebiteľa, pričom nemuselo preukazovať právny záujem na výsledku konania. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v konaní aktívne vystupovalo a hájilo záujmy žalovanej ako spotrebiteľa (písomné vyjadrenia) a hoci podľa v súčasnosti účinnej úpravy v CSP nespĺňa uvedené občianske združenie predpoklady, aby mu mohlo byť priznané postavenie intervenienta v zmysle § 81 CSP (nakoľko nemá právny záujem na výsledku konania), s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti, princípy, na ktorých je postavený C.s.p., pri zohľadnení doterajšej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít, má občianske združenie nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu vznikli do 30.06.2016.

3. Proti tomuto rozsudku voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že v danom spore Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nebolo v súdenom prípade stranou sporu, preto súd nebol oprávnený v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznať takémuto subjektu (odlišnému od strán sporu) nárok na náhradu trov konania

voči žalobcovi. Nárok na náhradu trov konania možno v Civilnom sporovom konaní priznať len strane sporu (t. j. žalovanému a žalobcovi), a to voči druhej strane sporu, ktorá bola v konaní neúspešná. Prijal názor, že prihladnuc k exaktnému vymedzeniu subjektov, ktorým možno priznať nárok na náhradu trov konania (uvedenej v ust. § 255 ods. 1 C.s.p.) nie je možné na vec aplikovať článok 2 a článok 4 C.s.p. a dospieť k záveru, že keďže združenie malo pri vstupe do konania legitímne očakávanie súvisiace s nárokom na náhradu trov konania, je dôvodné mu tento nárok priznať (v priamom rozpore s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.). Súd takýmto postupom protiústavne mení vôľu zákonodarcu, ktorý v ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nezameniteľne špecifikoval subjekty, ktorým môže súd priznať nárok na náhradu trov konania voči iným subjektom. Postup súdu, ktorým by si súd „upravil“ exaktné zákonné ustanovenie, na základe ktorého by priznal nárok na náhradu trov konania odlišnému subjektu než subjektu, voči ktorému to umožnil zákonodarca v príslušných ustanoveniach C.s.p. je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej). Ostatným subjektom, ktoré sa zúčastnili v konaní na podporu jednej, či druhej strany sporu nemožno priznať nárok na náhradu trov konania, nakoľko takýto postup súdu je v priamom rozpore s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 C.s.p. ho zmenil tak, že združeniu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi neprizná.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 C.s.p. a nasl., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

5. Podľa čl. 2 ods. 1 a 4 Základných princípov C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

6. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Aktuálna úprava v Civilnom sporovom poriadku inštitút vedľajšieho účastníka nepozná, avšak Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v čase, keď mu to právna úprava umožňovala (18.09.2012). Združenie teda účinne vstúpilo do konania, oprávnené sa konania zúčastnilo a účelne vynaložilo trovy (vo vyjadrení vznieslo námietku premičania žalobcovho nároku, na ktorú súd prihladal), na ktorých náhradu mu vznikol nárok, čo súd prvej inštancie správne zdôraznil v preskúmanom rozhodnutí.

9. Odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 181/2015, s ktorými sa plne stotožňuje: „na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia vo veci), ale na náhodnosti, t. j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené“.

10. Potom správneho výroku vo veci samej zodpovedá aj výrok o povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania nie len žalovanej, ale aj občianskemu združeniu.

11. Na základe uvedeného odvolací súd považuje rozsudok vo výroku II. a III. za správny, a preto ho postupom podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).